



Bruksela, 12 marca 2018 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA SIECI I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Oznacza to, że całe unijne prawo pierwotne i wtórne przestanie się stosować do Zjednoczonego Królestwa od dnia 30 marca 2019 r. od godz. 00.00 czasu środkowoeuropejskiego („dzień wystąpienia”), chyba że w ratyfikowanej umowie o wystąpieniu¹ zostanie ustalona inna data². Zjednoczone Królestwo stanie się wtedy „państwem trzecim”³.

Przygotowania do wystąpienia mają zatem znaczenie nie tylko dla UE i władz krajowych, lecz również dla podmiotów prywatnych.

W związku ze znaczną niepewnością, w szczególności co do treści ewentualnej umowy o wystąpieniu, zainteresowanym podmiotom, a zwłaszcza operatorom potencjalnie podlegającym wymogom dyrektywy (UE) 2016/1148 w sprawie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych⁴, przypomina się o skutkach prawnych, które trzeba będzie uwzględnić w sytuacji, kiedy Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim.

Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych, które mogą znaleźć się w ewentualnej umowie o wystąpieniu, od dnia wystąpienia przepisy UE w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych nie będą już mieć zastosowania do Zjednoczonego

¹ Trwają negocjacje ze Zjednoczonym Królestwem zmierzające do zawarcia umowy o wystąpieniu.

² Ponadto, zgodnie z art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, Rada Europejska, w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, może jednowołyśnie zdecydować, że Traktaty przestaną być stosowane z późniejszą datą.

³ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii.

Królestwa⁵. W szczególności będzie to miało następujące konsekwencje dla **dostawców usług cyfrowych**⁶.

Art. 16 dyrektywy (UE) 2016/1148 nakłada na dostawców usług cyfrowych pewne wymogi w zakresie bezpieczeństwa i zgłaszania incydentów. Zgodnie z art. 17 dyrektywy (UE) 2016/1148 wymogi te podlegają kontroli nadzorczej *ex post* przez właściwe organy krajowe w rozumieniu art. 8 dyrektywy (UE) 2016/1148. Art. 18 dyrektywy (UE) 2016/1148 zawiera przepisy dotyczące jurysdykcji w odniesieniu do takich działań nadzorczych:

- w przypadku gdy dostawca usług cyfrowych **ma siedzibę w Unii**, podlega on, zgodnie z art. 18 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/1148, jurysdykcji państwa członkowskiego, w którym posiada główną jednostkę organizacyjną, która co do zasady odpowiada miejscu, gdzie dostawca usług ma w Unii siedzibę zarządu⁷;
- w przypadku gdy dostawca usług cyfrowych **nie ma siedziby w Unii, ale oferuje w Unii usługi cyfrowe**, musi on, zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/1148, wyznaczyć w Unii przedstawiciela. Zgodnie z art. 4 pkt 10 dyrektywy (UE) 2016/1148 „przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną posiadającą siedzibę w Unii, wyraźnie wyznaczoną do występowania w imieniu nieposiadającego siedziby w Unii dostawcy usług cyfrowych w związku z jego obowiązkami w ramach tej dyrektywy. Wyznaczenie przedstawiciela przez dostawcę usług cyfrowych pozostaje bez uszczerbku dla działań prawnych, które mogłyby zostać podjęte przeciwko samemu dostawcy usług cyfrowych, jak przewidziano w art. 18 ust. 3 dyrektywy (UE) 2016/1148.

Od dnia wystąpienia dostawca usług cyfrowych, który przed dniem wystąpienia podlegał jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa, ponieważ jego główna jednostka organizacyjna w UE znajdowała się w Zjednoczonym Królestwie, może podlegać następującym zasadom:

- jeżeli dostawca usług cyfrowych utrzymuje jedną lub kilka jednostek organizacyjnych w państwach członkowskich UE-27, uznaje się go za podlegającego jurysdykcji tego państwa członkowskiego UE-27, w którym znajduje się jego główna jednostka organizacyjna w UE-27, co w efekcie oznacza zmianę właściwego organu;
- jeżeli dostawca usług cyfrowych nie posiada jednostki organizacyjnej w UE-27, ale oferuje usługi cyfrowe na obszarze UE-27, będzie zobowiązany wyznaczyć przedstawiciela w jednym z państw członkowskich UE-27 zgodnie z art. 18 ust. 2, jak opisano powyżej.

⁵ Państwa członkowskie muszą dokonać transpozycji dyrektywy (UE) 2016/1148 do dnia 9 maja 2018 r. Muszą one również zidentyfikować – do dnia 9 listopada 2018 r. – operatorów usług kluczowych działających w sektorach energetyki, transportu, bankowości, infrastruktury rynków finansowych, służby zdrowia, zaopatrzenia w wodę pitną i jej dystrybucji oraz infrastruktury cyfrowej (obowiązek ten przewidziano w art. 5, a definicja operatorów usług kluczowych znajduje się w art. 4 pkt 4).

⁶ W dyrektywie (UE) 2016/1148 zdefiniowano „dostawcę usług cyfrowych” jako każdą osobę prawną, która świadczy usługi cyfrowe (por. art. 4 pkt 6). Usługi cyfrowe objęte tą dyrektywą obejmują internetową platformę handlową, wyszukiwarke internetową oraz usługi przetwarzania w chmurze (por. art. 4 pkt 5 i załącznik III do dyrektywy (UE) 2016/1148).

⁷ Zob. także motyw 64 dyrektywy (UE) 2016/1148.

Ponadto dostawca usług cyfrowych, który nie posiada jednostki organizacyjnej ani w UE27, ani w Zjednoczonym Królestwie, lecz podlegał jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa przed dniem wystąpienia, ponieważ wcześniej wyznaczył przedstawiciela w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 18 ust. 2, będzie, począwszy od dnia wystąpienia, zobowiązany wyznaczyć przedstawiciela w państwie członkowskim UE-27, w którym oferuje swoje usługi zgodnie z art. 18 ust. 2.

W związku z tym właściwy organ krajowy, w rozumieniu art. 8 dyrektywy (UE) 2016/1148, tego państwa członkowskiego, w którym dany dostawca usług cyfrowych ma główną jednostkę organizacyjną lub w którym wyznaczył przedstawiciela, będzie odbierał zgłoszenia incydentów zachodzących w Unii i będzie sprawował kontrolę *ex post*.

Ogólne informacje o dyrektywie (UE) 2016/1148 można znaleźć na stronie internetowej Komisji dotyczącej cyberbezpieczeństwa (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/cybersecurity>). W razie potrzeby na stronie tej będą zamieszczane dodatkowe informacje.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii